

λογον δέ πως τούτοις δύναται νά θεωρηθῆ τὸ συχνόν παρὰ Θεουκιδίῃ ἔργω. Ἐξιοῦν δ' ἔτι σημειώσεως, ὅτι τὸ πρᾶγμα τι εἶδα γραμμένον καὶ πρᾶγμα τίς ἐν τινι μύθῳ συντεταγμένω εἰς τὴν κοινοτάτην λαϊκὴν γλώσσαν, τυπωθέντι δὲ ἐν Ἐστ. 5 Δεκ. 93. Ἄλλ' εἶχεν, ἐρωτοῦ, τὸ δικαίωμα ὁ γράφας τὸν μῦθον « Ἄνεμος » νά προσέθῃ τὸ εἰς εἰς ὄχι λαϊκὸν δοτικοφανὲς ἐπιρῆμα ; θά μὲ εἶπῃ, ὅτι τὸ ἤκουσε, καὶ τὸν πιστεύω· διότι πολλοὶ τῶν τοῦ λαοῦ λαμβάνοντες λέξεις λογίων εἰς χρῆσιν τὰς μεταβάλλον κατά τι, ὁμοίως με ἄλλας ἔκπαλαι συνήθειαι (ἔδω λ γ. με τὸ ἀντίς, τίποτε ες) ἢ καὶ τὰς διαστρέφουσιν αἰσχιστά. Ἄλλ' ἂν τὰς ἐπιρῆματα τῶν χρόνων ταύτας μεταποιήσεις καθιερώσωμεν τρόπον τινά διὰ τῆς γραφῆς, ποῦ θά καταστήσωμεν ; Θά ἔμβουν τότε καὶ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ εὐζωνας καὶ ἡ μουζικὴ, ὡς λέξεις κοινῆς χρήσεως ἐν τῇ λαϊκῇ γλώσσῃ ;

πραγματικεύσθαι. « πραγματικεύεται τὸ ὄν. » Χρ. Ἄχαρν. — πραγματικεύω τι. (=πραγματοποιῶ.) Ν. Σπηλιᾶδ.

πραγματισμός, ὁ. Γαλ. réalisme. Σ. Δ. Βάλδ. 90. — Γρ. Ἐσνόπ. 90. — Πρβλ. πραγματισμός.

πραγματικότης, ἡ. Χρ. Ἄχαρν. 787. — Ἐρμ. λόγ. 18. — Σπ. Ζαμπ. 59. — Ἰω. Καρασ. 67. — Ἄρ. Κυπρ. 68. — Δαμ. Χριστόπ. 74. — Ν. Κοντ. λεξ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ἄστου 24 Ἰουλ. 97.

= **πραγματισμός,** ὁ. Θ. Καραῦσ. ἐν Πανδ. 1 Φεβρ. 59. — Ν. Κοτζ. 78. — Γ. Μ. Βιζ. 88. — Σ. Κ. Σακελλαρόπ. 94. — Ἀγ. Βλ. ἐν Ἄστει 22 Ἰουν. 97.

πραγματισταί, οἱ. Γαλ. réalistes. Φιλ. Ἰω. 49. — Ἀ. Ῥ. Ῥαγκ. — Ἰ. Ν. Βαλ.

πραγματιστικός, 3. (σχολή.) Ἄστου 6 Σεπτ. 94.

πραγματιώδης, 2. Εὐγ. Βούλγ. — Ὑπ. πραγματειώδης ἐν τοῖς Λεξ. τοῖς ἀρχ. γλ.

πραγματιώσις, ἡ. Ν. Ἰ. Σαρ. 63. — Ἰω. Σκαλτσ. 65.

πραματογνωμοσύνη, ἡ. Γαλ. expertise. Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

πραματογνώμων, 2. Γαλ. expert. Ἐλ. κώδ. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

πραματογνωσία, ἡ. Ἄν. Κ. Χρηστ. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

πραματογνώστης, ὁ. Ἄ. Ῥ. Ῥαγκ. 75.

πραματογνωστικός, 3. Ἰω. Πανταζίδ. 88. — Ἄστου 3-4 Μαρτ. 93.

πραματογραφία, ἡ. Μιλτ. Βρασό.

πραματογραφικός, 3. (μυθιστόρημα, Γαλ. roman réaliste.) Κ. Δ. Σούτο. 63. —πραματογραφικὴ σχολὴ μυθιστοριογράφων. « Ἐφ. » 5 Μαρτ. 93. —πραματογραφικὰ κεφάλαια ἐν βιβλίοις διδακτικοῖς. Χ. Παπαμ. 97.

πραματονοπία, ἡ. Σπ. Ζαμπέλ. ἐν Πανδ. 60.

πραματοκόποι, οἱ. Σπ. Ζαμπέλ. ἐν Πανδ. 60.

πραματολάτραι, οἱ. (=πραγματισταί.) « Ἐφ. » 27 Ὀκτ. 93. — Κατ' ἄλλην δὲ ὅλως σημασίαν ἐγράφη ὑπὸ τοῦ γράψαντος ἡ ἐξῆς λέξις.

πραματολατρεία, ἡ. Γαλ. fétichisme. Ν. Γ. Πολ. 82, καὶ ἐν Ἐγκυκλ. λ.

πραματοληψίαι, αἱ. Γαλ. représailles. Ἐφ. τοῦ λαοῦ 15 Φεβρ. 50. — Ἡ λέξις ὄχι καλῆ.

πραματολογία, ἡ.

πραματολογικός, 3. (τρόπος ἱστορίας.) Φιλ. Ἰω.

πραματολόγος, ὁ. Ἄρ. Προβελ. 87. — « βεαλιστής, πραγματολόγος, ὡς ἡμεῖς ὁμῶς ἐλέγομεν ὁ ζωγράφος Ἰακωβίδης. » Σ. ἐν Ἐστ. ἐφ. 7 Δεκ. 95.

πραματομάθεια, ἡ. Σπ. Ζαμπέλ. ἐν Πανδ. 60.

πραματοποιεῖω - ὦ. Ἐλ. κώδ. — Ἰκ. Γ. Λάτρ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

πραματοποιήσιμος, 2. Σπ. Τρικούπ. — Γ. Ν. Διδάκ. 91. — Ἀκρ. 13 Φεβρ. 94. — Ἐστ. ἐφ. 9 Νο. 95. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

πραματοποιήσις, ἡ. Ἄν. Πολυζ. 36. — Περ. Ἀργυρόπ. — Κ. Ἀσιόπ. — Σπ. Τρικούπ. — Περ. Ἰασερ. 75. — Ν. Δαμαλ. 78. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ὑπ. ἐν τοῖς Λεξ. τ. ἀρχ. γλ. ἡ πραγματοποιεῖται κατ' ἄλλην ἢ τὴν σημερινὴν τῆς πραγματοποιήσεως σημασίαν.

πραματοποιητέος, 3. Μελέται κτλ. — Ἰδε διαφοροβάθμιος.

πραματοποιητικός, 3. Φιλ. Ἰω. ἐν Φυσ. δικ. ἐκδ. Α. Οἰκ.

πραγματότης, ἡ. Weig. λ. 796. — Κ. Κούμ.

πραματοτρέγω τινὰς (!) Ἄκρ. 18 Ἰαν. 93.

πραματοφροσύνη, ἡ. (φιλοσοφ.) Θ. Κατρ. 51.

πραγματώ - ὦ. Χρ. Παπαδόπ.

